

Nr 364.

Av herr **Gustafsson** i Lekåsa, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 130, angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1947/48.

1943 års riksdag beslöt att Skånska kavalleriregementet, K 2, som enligt 1942 års försvarsbeslut indragits, skulle återuppsättas. Det skulle förläggas i den kavallerikasern i Hälsingborg, som f. n. disponeras av Skånska pansarregementet. Detta regemente skall jämlikt riksdagens beslut fr. o. m. i höst förläggas i nyuppförda kaserner i Hässleholm. Det huvudsakligaste skälet till att återuppsätta Skånska kavalleriregementet var att därigenom vissa utvidgningar av övriga kavalleriregementen kunde undvikas, vilka annars krävt nybyggnader vid dessa regementens kaserner. Med stöd av kungl. brev den 27 september 1945 påbörjades regementets organisation.

I skrivelse den 8 februari 1946 föreslog ÖB, att Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder för att organiserandet av K 2 t. v. icke skulle fullföljas. Som stöd härför anförde han, att de pågående undersökningarna beträffande *arméns fredsorganisation* för tiden efter löpande femårsperiod icke syntes utsluta att vissa inskränkningar i fredsorganisationen skulle kunna genomföras. Närmast pekade de dittills vunna resultaten på att K 2 icke skulle behöva återuppsättas. Kungl. Maj:t anbefalldes med anledning härav genom kungl. brev den 8 mars 1946 vissa inskränkningar i planen för regementets organiserande, vilka dock på framställning av chefen för armén upphävdes genom kungl. brev den 24 januari 1947. Kungl. Maj:t har sålunda icke funnit anledning att frångå det en gång fattade beslutet om regementets organisation, och i propositionen nr 130 till årets riksdag angående vissa avlönings- m. fl. anslag under riksstatens fjärde huvudtitel för budgetåret 1947/48 äro stater för regementet upptagna.

I likhet med herr Hall i motion nr 268 till årets riksdag anser jag att ett uppsättande av K 2 sannolikt skulle binda statsmakterna beträffande försvarets framtida organisation. ÖB:s förslag har tydligen dikterats av en önskan att icke föregripa den pågående försvarsutredningen med ty åtföljande eventuella onödiga kostnader. Det synes vara ett led i hans ur många synpunkter berättigade strävan att genomföra partiella reformer syftande till besparingar, där sådana kunna genomföras utan men för försvarets effektivitet.

Enligt min uppfattning kommer i en blivande försvarsorganisation icke att kunna inrymmas mer än två kavalleriregementen. Det kan under sådana förhållanden icke vara riktigt att nu sätta upp ett redan nedlagt regemente och detta dessutom på en plats, som både ur övnings- och mobiliserings-synpunkt måste betecknas som olämplig. Sannolikt komma vidare kostnader att krävas för kasernens omändring från ett pansarregementes till ett kavalleriregementes behov. Fullföljes beslutet blir sannolikt följden att regementet bygges fast i Hälsingborg, och så kommer man att stå inför nödvändigheten att draga in antingen K 3 eller K 4 — K 1 lär i varje fall komma att indragas. Både K 3 och K 4 äro regementen med en fast och god organisation och goda traditioner, vilka dessutom äro förlagda till platser, som äro synnerligen lämpliga såväl ur regementenas egen övningssynpunkt som med hänsyn till möjligheterna till samövning.

Med hänsyn till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att Skånska kavalleriregementet, K 2, indragas.

Stockholm den 21 mars 1947.

Aron Gustafsson
i Lekåsa.
